

Öppen fråga till biskop Rundgren.

Kan det vara med Eder vetskap, herr biskop, som man i Stånga socken gräver upp de nu levandes farföräldrars lik, för att bereda plats på kyrkogården för dem som nu dö och skola begravas? Det är ej möjligt att Ni vet där-om, ty då skulle Ni, herr biskop, med visshet ha förhindrat detta skandalösa förhållande, som nu ägt rum i mer än två års tid och vid varje nytt dödsfall fortsätter. När kyrkoherden på platsen ej förstår, att vad som nu sker är lindrigast sagt otillständigt, och förbjuder det, då är det en lekmans plikt att påkalla Eder uppmärksamhet, hr biskop, och med Eder domkapitlets.

En kyrkogårdsutvidgning i socknen lär ej låta sig göra av brist på utrymme. Då lever befolkningen i socknen i den vanföreställningen, att man ej har annat val än att, när kyrkogården är full av gravar, "börja på nytt" och åter gräva gravar runt kyrkan på samma sätt som förut. Under tiden ligga ej långt från kyrkan en mängd åkrar, som med fördel skulle kunna planeras och planteras till en ny kyrkogård; av dem skulle helt visst någon lämpligen kunna uttagas och invigas, så att begravning där med snaraste kan börja. Befolkningen i socknen bör få kännedom om att en begravningsplats ingalunda nödvändigt måste ligga vid kyrkan, utan att en dylik kan — och i detta fall måste — uttagas på annan lämplig plats inom församlingen. Kommer det blott dit, utser nog kyrkorådet i socknen den lämpliga platsen.

Det går ej längre an att, som i ett fall faktiskt skett, en begravningsgäst — i det angivna fallet en medelålders kvinna — vid en begravning härförleden fick se sin farmors benknotor uppgrävda för att bereda plats för en ny grav. Sådant sammanhänger ej med kristen moral och lära och är ovärdigt ett civiliserat samhälle,

Fastlandssvensk.